Seminari

Què fem

per la diversitat als mitjans?

Presentació pública

de les idees del Seminari

secretariat

TAULA INTERCULTURAL

Seminari
Què fem per la diversitat als mitjans?

Des del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta hem organitzat el 4 d'abril del 2013 el seminari *Què fem per la diversitat als mitjans?* entorn del tractament periodístic de la diversitat cultural en els mitjans de comunicació.

Objectiu
Incentivar els presents i futurs professionals dels mitjans de comunicació a realitzar un bon tractament periodístic sobre la diversitat cultural, així com proveir d'eines les persones i entitats interessades en aquesta qüestió.

Punt de partida
Aquest projecte es planteja com un punt de partida, que ens permeti crear un espai d'informació i reflexió -contacte amb els i les professionals, enviament de recursos, d'activitats i projectes, espai de debat i opinió-, amb l'objectiu de mantenir el contacte amb les persones participants del Seminari i d'altres interessades i poder organitzar un Seminari al 2014 / 2015 per tenir un retorn del primer i plantejar nous reptes.

Format
Conferència marc; grups de debat conduïts per persones expertes; tancament (conclusions).

Actors implicats
- Ajuntament de Barcelona.
- Generalitat de Catalunya.
- Col·legi de Periodistes de Catalunya.
- Programa Tot un Món de TV3.
- Mesa per a la Diversitat en l'Audiovisual.
- Federació de Ràdios Locals de Catalunya.
- Sants 3 Ràdio
- Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta –Comissió Seminari Taula intercultural-.
- Xarxa bcn antirumors –Oficina tècnica i Comissió Sensibilització i Mitjans de comunicació-.

Públic objectiu
- Periodistes (televisió, premsa, ràdio).
- Estudiants de comunicació.
- Responsables de comunicació d'institucions.
- Entitats.
- Persones a títol individual.

Persones inscrites i participació
Es van apuntar 79 persones, 46 de les quals van venir al Seminari. Si hi sumem les persones que s'hi van involucrar i van participar el dia del seminari (dinamitzadores, relatores, organitzadores...) fan un total de 72 persones.

Ponència marc
El Xavier Giró va oferir una ponència marc en la que va parlar sobre creences socialment latents, sobre espais en els quals s'ha procurat augmentar la diversitat ètnica als mitjans, sobre la diversitat en el discurs informatiu i sobre com es pot millorar la diversitat als mitjans per tal d'evitar la discriminació de les minories. Podeu consultar la ponència en pdf a: www.secretariat.cat/seminari

Debats

Es van formar sis grups de debat, dels quals presentem les idees que en van sorgir. Cada grup va ser dinamitzat per un/a periodista. Aquests són els temes que es van abordar:

A tenir en compte: quan parlem de **diversitat cultural** ens referim tant a persones immigrades com a persones diverses culturalment (sense que aquestes últimes hagin de ser immigrades). Ex) Una persona catalana que s'ha convertit a l'Islam.

Diversitat cultural als mitjans.

Diversitat de fonts d'informació.

De què es fa notícia i de què no se'n fa.

Utilització del llenguatge.

Conseqüències del mal tractament periodístic de la diversitat cultural.

Eines per aconseguir un bon tractament periodístic de la diversitat cultural.

1 Quina representació hi ha de la diversitat cultural als mitjans? La diversitat cultural està ben representada? Es tracta suficientment, als mitjans? Les persones diverses culturalment se senten prou i ben representades? Què s'ha fet sobre aquests temes? Es podrien millorar? Com es podria fer?

Sobre la diversitat cultural dins dels mitjans...

- La diversitat cultural, igual que la de minories i col·lectius (joves, gent gran, religió, orientació sexual) està poc i mal representada als mitjans de comunicació –plantilles i programes-, a excepció de programes com Tot un món, El Intermedio International Edition o La Niña de Utrera. Incloure persones diverses culturalment no és un criteri i hi ha una tendència al pensament únic.

- La realitat és que la competitivitat per accedir a l'entorn laboral va en relació a l'arrelament, fet que pot explicar el lent procés per veure més persones immigrades o fills/es de persones immigrades en els mitjans. Existeix un model de periodista: persona autòctona de trenta o quaranta anys. Seria interessant que hi haguessin reporters/es d'altres orígens, veure com ens adaptem mútuament, etc. La presència de persones diferents ens ha educat i ho segueix fent.

- Aconseguir una mirada informativa intercultural depèn actualment de la professionalitat i ètica personal del/de la periodista. A mig termini, aquesta actitud intercultural, ara una mica "forçada", serà ja natural gràcies a la presència a les redaccions de professionals

d'origen divers (segones generacions). És positiu i esperançador percebre que des de la professió hi ha un procés de reflexió i debat al voltant d'aquests temes.

Com es pot millorar...

- Cal que els i les editores (responsables dels mitjans) prenguin consciència de la necessitat d'una major presència de la diversitat als mitjans –redaccions, etc.- i que s'incloguin persones expertes estrangeres i reporteres immigrades. Una representació de les persones immigrades dins dels mitjans podria neutralitzar els efectes i manipulacions de les notícies. Cal buscar visibilitat i mesures de discriminació positiva.

- No obstant, no seria del tot encertat pensar que amb la incorporació de població immigrada a les redaccions el periodisme s'omplirà d'una mirada diversa. Aconseguir-ho és una actitud, no una qüestió necessàriament de quotes. Són necessaris professionals diversos, però tant o més important és comptar amb professionals amb mentalitat diversa, més enllà del seu origen. I crear aquesta mentalitat diversa és un repte educatiu. També caldria enfortir els processos de participació dins de les redaccions (fer consells de redaccions més assemblearis, amb la participació de la ciutadania).

Sobre si la diversitat cultural es representa correctament...

- Les persones immigrades no es senten representades als mitjans de comunicació. Es difícil tractar la diversitat i es tendeix als tòpics. Quan es fa, es posa l'enfocament a l'origen i no pas a la persona. No es treballa l'aportació que fa la diversitat cultural des de diferents àmbits de la vida quotidiana. I existeix la trampa de la neutralitat: el valors, visions, judicis propis sempre acaben sent reflectits. La diversitat cultural es tracta d'una manera estigmatitzada i vinculada al conflicte –sobretot en èpoques concretes, com exemple, de campanya electoral-. Hi ha gent que opina que es posa l'èmfasi a allò cultural, l'oci i el folklore; allò antropològic, anormal o estrany; i d'altres que consideren que es posa l'èmfasi a allò social i no pas a allò cultural. El mal tractament de la cultura és un mal endèmic del periodisme, que no incorpora cultura fora de circuits "comercials".

- Hi ha gent que pensa que l'estigmatització de la diversitat cultural s'ha aguditzat amb l'actual situació de crisi, i d'altres que amb motiu d'aquesta crisi, el periodisme pot canviar, experimentar una transformació en positiu i esdevenir més fidel i menys manipulat.

- Els periodistes no són prou conscients de la importància de la seva feina i es detecten problemàtiques: poca reflexió a l'hora de parlar, dificultat per aprofundir –necessari per canviar el discurs-, pèrdua de contacte amb el carrer (també perquè el context actual exigeix immediatesa) que fa impossible retratar la diversitat dels barris més enllà de les visions rígides que els arriben de segona mà, etc.

- Hi ha una infravaloració dels mitjans cap al seu públic: transmeten informació simplista perquè creuen que és el que la gent és capaç de digerir; la gent s'hi acostuma i la fa seva de forma pràcticament inconscient. Les visions estandarditzades també es poden deure a comoditat.
- El panorama comunicatiu no té un esperit intercultural: els mitjans generalistes miren la diversitat com a diferència; d'altra banda, els mitjans "immigrants" habitualment retraten de manera tancada la realitat que afecta exclusivament el seu col·lectiu. Aquesta bipolarització troba un espai mediador en la premsa local, que té més implementat el concepte de mitjà al servei dels veïns i veïnes i no al servei de determinats col•lectius o identitats.

- Els programes que reflecteixen la diversitat són pocs i els mira una minoria. Es manifesta que hi ha sensibilitats molt diferents entre els mitjans locals / petits (més lliures i més sensibles) i els grans mitjans generalistes. També entre les televisions públiques (més responsables) i les privades (menys responsables), i entre els mitjans independents (més lliures i menys manipulables que els generalistes).

Com es pot millorar...

- És important mostrar elements positius del que és desconegut. Ex) Que persones autòctones parlin d'experiències positives de la immigració. I s'ha d'evitar que la percepció negativa cap a certs col•lectius es converteixi en un gran problema. Cal un intercanvi (bidireccional) sobre les percepcions entre uns/es i altres.

- A través d'un procés de maduració dels mitjans i els seus consumidors/es, cal un tractament normalitzat i més quotidià, no preferencial. No és fàcil, no hi ha solucions màgiques. La societat ha de fer passos de normalització de la immigració en paral•lel a allò que succeeix als mitjans. El debat públic retroalimenta els mitjans de comunicació: si la societat és diversa, caldrà que els mitjans siguin permeables a aquests canvis. Un exemple de bona pràctica és el tracte que s'ha fet als mitjans de la problemàtica dels desnonaments. Cal exigir més rigor als mitjans de comunicació públics, queixar-nos.

- El/la periodista ha de ser neutral, deixar els seus prejudicis de banda, situar-se al mig de totes les mirades, contactar amb els grups que generen notícies i donar informació que

ajudi la població a contrastar els fets: ser un agent de canvi. També cal tenir cura amb les falses representacions. Ex) Fenomen de l'Individu No Governamental – ING- o el Consell Islàmic.

- Cal compromís social i militància. Aquesta fita és important; es tracta de tenir autoestima professional. Conscienciar la població que els problemes afecten a tothom, i no només un col•lectiu o una minoria. Tothom s'hi ha d'identificar. És important conscienciar de la importància de tenir i difondre una informació que reflecteixi la realitat, de qualitat. També és necessari que els i les professionals de la comunicació (freelances, mitjans alternatius...) ens aliem per crear-la i que es promoguin mitjans alternatius, és a dir, mitjans on els propietaris no siguin catalans/es, però que facin informació d'interès per als catalans/es. I calen experiències de camp per a periodistes, que permetin ampliar la mirada i per tant, créixer professionalment. Ex) Visita al CIE o fer guàrdia d'estrangeria.

- Usar la ràdio i internet per tal d'arribar a la gent, com a mitjans econòmicament més assequibles. Les xarxes socials encara són massa noves com per teure'n profit. Cal treballar als barris i als districtes, ja que és més fàcil controlar la informació, i procurar, així, que sigui de més qualitat.

- Els programes sobre immigració permeten conèixer i qüestionar-te; poden fer ampliar percepcions. També s'han de buscar programes que no busquin tòpics, sinó que treballin reflexes d'elements comuns, així com incloure continguts sobre diversitat cultural a la programació general, ja que es presenten desassociadament. Cal oblidar el tema de la integració i tractar la diversitat cultural com una notícia d'àmbit cultural.

2

2. Les organitzacions que agrupen persones diverses culturalment són fonts d'informació per als mitjans? Aquestes persones són font d'informació en qualitat de la seva formació, experiència, especialització i no només en la seva condició de persona immigrada/diversa culturalment? És a dir, són cridats a participar en debats i entrevistats per altres coses que no sigui només el seu procés migratori o la seva característica diferenciada més evident?

- La font d'informació és l'eina principal del periodisme. Avui en dia els mitjans han perdut credibilitat.

- Quan les persones immigrades són font, ho són pel seu origen, no com a experts/es en algun àmbit professional, excepte quan són persones famoses. Sovint, també es converteixen en notícia, però en tercera persona, sense poder dir la seva sobre la informació que, paradoxalment, protagonitzen. Falta

valorar-les com a font d'informació. D'altra banda, hi ha un problema de confiança entre les minories vers els mitjans, per reticència a com es tractarà la informació que fa referència a aquests col·lectius.

- Existeix una relació de les associacions de persones immigrades amb la seva condició d'immigrades, i s'acostuma a acudir a elles quan el públic autòcton hi està interessat. Ex) Mort de Chávez, escalada de tensió a Corea... També s'hi recorre per la dificultat de trobar referents a la vida quotidiana. Les

associacions de persones immigrades tenen molt bona disposició de participar en els mitjans de comunicació, tot i que s'hi detecten dificultats a l'hora de generar discurs.

- Que les persones diverses culturalment siguin font amb dret d'expressió i no només objecte és un repte que també implica canviar dinàmiques a l'hora de "fabricar" les informacions. Habitualment, es considera que donar veu a la població immigrada és parlar amb un reduït nucli d'interlocutors "representatius", bé siguin entitats, be siguin persones immigrades que, pel seu caràcter folklòric, considerem portaveus del seu col•lectiu. Aquestes dues fonts no s'han d'obviar necessàriament, però quedar-se només amb elles és reduccionista i porta a fer un dibuix erroni poc divers de la diversitat (tenen diferents temes d'interès, etc).

Com es pot millorar...

- Cal diversificar les fonts i actualitzar-les. La gent que opina que la diversitat apareix als mitjans des d'una perspectiva social i no cultural considera que cal deixar d'associar immigració amb pobresa, conflicte, delinqüència...

- És necessari donar veu a les minories per no discriminar-les i aconseguir, així, trencar estereotips. Cal que les persones immigrades vegin enfortida la condició de persona, des de la seva complexitat (les diferents àrees de participació a la societat, etc.); que presentin els esports, les notícies, un concurs, etc. Cal identificar –crear una agenda- i visibilitzar professionals potents de diferents orígens, per tal que participin en debats des de la seva professionalització o especialització. És important assegurar-nos que la població immigrada no és només objecte de la notícia, sinó font amb dret d'expressió. És necessari un canvi d'enfocament, potser sense posar el focus al fet migratori.

- Cal que les persones diverses culturalment (respecte a la majoria) s'expressin sense demanar permís i proposin que les vinguin a conèixer. Negar-se a donar informació és una opció a l'hora d'evitar la mala representació de la diversitat cultural.

3 De què es fa notícia i de què no se'n fa? En televisió i premsa, quines imatges mostren sobre diversitat cultural i sobre el fet migratori i la immigració? Hi ha directrius sobre les temàtiques i les imatges que tracten? Seria interessant que fos d'una altra manera? Com es podria fer?

- Hi ha certs reductes per parlar de la diversitat, però en general se'n parla molt més amb connotacions negatives que no pas amb positives, relacionant immigració amb conflicte, amb necessitat econòmica, amb desequilibris. També es fa notícia sobre cultura, festa i delinqüència. La gent està interessada pel morbo. Els mitjans fan una caricatura d'allò que ja hi ha a la societat. Es constata que la diversitat cultural surt més als mitjans de comunicació que altres tipus de diversitat.

- A vegades les imatges són més estereotipades, i per tant allunyades de la realitat, que els titulars. No n'hi ha cura. El titular que ven és el més buscat.

- Darrere dels mitjans de comunicació hi ha una ideologia, els dominen uns interessos econòmics que també vetllen pel control de la informació. El/la periodista està immers/a en aquest sistema. Hi ha una manca de responsabilitat en el si dels mitjans, on els continguts perden valor, es prioritza el sensacionalisme i es tendeix a la simplificació. La diversitat cultural s'hi veu afectada. Hi ha una tendència al "periodisme kleenex": no hi ha continuïtat en les notícies, ni seguiment, ni tractaments en profunditat. Els mitjans de comunicació es perceben com a negoci en contraposició a una visió més ètica.

- Es detecta que hi ha directrius sobre què es publica i què no, pren molta importància què ven i què no ven, i hi ha censura als mitjans de comunicació. Hi ha gent que pensa que la diversitat està poc treballada i poc representada a les universitats, especialment a les facultats dedicades a formar comunicadors i comunicadores, i es parla d'una tendència a la formació elitista (pas enrere). D'altres, comenten que la formació universitària inclou el tractament de la diversitat cultural, que això ha significat un pas endavant sobretot en els mitjans públics i que queda molt per fer en els mitjans privats. S'anomena TV3 com a paradigma de mitjans de comunicació sensibles però, alhora, justament és una cadena molt poc vista entre les persones immigrades.

Com es pot millorar...

- Cal trencar amb la relació entre diversitat i conflicte. Sembla que ens haguem immunitzat enfront dels conflictes. També seria una bona pràctica mostrar altres visions del conflicte, així com mostrar les aportacions que fan les persones immigrades i que enriqueixen el país i la societat; així com tractar la vida quotidiana. És necessari que hi hagi més igualtat entre les notícies negatives i les positives que parlen d'immigració. Cal que els mitjans generalistes cobreixin tota la quota de mercat, aconseguint que les persones

immigrades s'hi identifiquin. Els mitjans han de ser un vehicle de connexió i de comunicació entre tota la població.

- Els i les periodistes haurien de reflexionar sobre el fet que el titular que ven és el més buscat. Han de recuperar l'esperit de treballadors/es amb responsabilitat social, més enllà de la responsabilitat empresarial que tinguin amb els seus mitjans. Escollir què és o què no és notícia, sobretot en qüestions relacionades amb la diversitat, ha de dependre del compromís del/de la periodista amb la seva feina i els seus lectors i lectores. Aquesta honestedat a l'hora de fer informació implica buscar sempre la ponderació, però sense caure en autocensures. El repte del/de la periodista a l'hora de reflectir la diversitat és trobar un equilibri que no el/la faci caure en tractaments estigmatitzadors, però tampoc en actituds informatives d'hiperprotecció o bonisme envers la diversitat i els conflictes que inevitablement genera. Amagar el conflicte pot ser tan negatiu com exagerar-lo.

- Les persones que comenten que el tema de la diversitat cultural no es treballa a l'escola i a les universitats consideren que cal començar-ho a fer. A les universitats calen més formacions i els educadors/es han de transmetre una postura més professional i sana respecte a la diversitat. Ens falta veure la diversitat al món, però sense els tòpics.

4 El llenguatge s'usa adequadament entorn de la diversitat cultural? Quines eines tenim per usar-lo adequadament? Es podria usar millor? Què necessitaríem?

- El llenguatge no s'utilitza bé, ni de bon tros. En general, es considera que el llenguatge periodístic és poc sensible amb la diversitat en general, tant la cultural com d'altres (ús sexista del llenguatge, per exemple). Als mitjans és molt comú associar la procedència de les persones amb el conflicte. Encara s'usa la paraula "raça", "il·legal"... potser manca llenguatge? Paraules com gihadistes i amenaces islamistes terroristes són les que ressonen en els mitjans perquè impacten més. Hi ha un altre problema: l'ambigüitat del llenguatge a l'hora d'usar algunes expressions. Escriure o parlar curosament, però, no sempre és garantia d'un bon tractament de la diversitat en els mitjans.

- Tot i el gran ventall de recursos disponibles i molt necessaris (manuals, codi deontològic,

guies...), els i les professionals no els segueixen, perquè no hi ha prou sensibilitat, perquè existeix un gran desconeixement, per manca de motivació del/de la periodista o dels mitjans de comunicació o perquè s'exigeix un plus de motivació en disposar de poc temps i recursos per fer bon periodisme (contrastar, aprofundir i anar més enllà de la nota de premsa).

Com es pot millorar...

- Evitar estereotips, que l'adjectiu no sigui una etiqueta i no posar l'origen si no és estrictament necessari.
- Cal que la societat civil convenci les empreses que és factible vincular ètica amb negoci, que l'empoderament de les minories a través dels mitjans és rendible, que és possible la gestió de la diversitat des d'un punt de vista comercial.
- Seguir les recomanacions existents.

5 Quines conseqüències té el mal tractament periodístic de la diversitat cultural? Es podria millorar, el tractament? Què tenim per fer bon periodisme i què necessitaríem? Hem pensat amb totes les eines que tenim i les que fan falta per aconseguir un bon tractament periodístic de la diversitat cultural? Caldria donar continuïtat a aquest seminari? Com? Cal tractar algun altre tema? Ex) Paper dels mitjans de comunicació dels col·lectius immigrats (programes de música, ràdios llatines, emissores russes, revistes, diaris, televisió...).

Sobre les conseqüències...

- Hi ha pocs estudis sobre les conseqüències negatives d'una mala cobertura de la diversitat. El mal tractament periodístic, però, reforça estereotips, la idea que les persones immigrades "no són com nosaltres" o que "nosaltres no som com elles", alarma social i es fomenten creences. Crea falses percepcions, com per exemple que el percentatge de persones immigrades és més gran del que és realment o que les persones immigrades han portat la crisi; i per tant, genera dades poc fiables. La generalització de percepcions negatives vers les persones diverses culturalment i el fet de fer aparèixer l'origen de la persona pot crear veritables problemes de convivència –a més de no aportar res a la notícia-. La mala praxis invisibilitza l'essència de la persona, i acaba aportant o creant exclusió, marginació, racisme i xenofòbia. En

aquest sentit, la comunitat musulmana és la més malparada en la percepció social. Hi ha l'opció de denunciar aquesta mala praxi.

- Actualment, ens trobem en la situació d'un peix que es mossega la cua, que contribueix a crear discriminació i a fomentar aquest cercle viciós. La informació arriba a tothom i s'influencia sobre la forma de pensar de la gent, que l'acaba fent seva sense reflexionar-hi suficientment. El fet que els/les periodistes assisteixin al Seminari demostra un canvi d'aquests/es professionals. Seminaris com aquest són un granet de sorra més que va sumant, creant xarxa. Són una oportunitat per parlar amb professionals experts/es en el tema, així que són positius. Veure que hi ha gent amb unes inquietuds semblants a les d'un mateix/a.

Com es pot millorar...

- Enfortir els òrgans assessors que fan seguiment.
- S'han de buscar altres canals alternatius de comunicació i trobada o altres formats d'interrelació.
- Elaborar materials de sensibilització par a xarxes socials (blogs, web, Facebook, Twitter).
- Més treball de feedback entre col•lectius o organitzacions de la societat civil, experts/es i periodistes.

Com donar continuïtat al Seminari...

- Generar un grup motor, potser a partir de la Taula intercultural. Hauria de ser un grup de persones conscienciades i pròximes. Les persones participants al Seminari han de mostrar els canvis que es produeixen allà on treballen. Cal tornar-se a trobar d'aquí un any i fer un nou seminari per seguir debatent, amb la participació de més entitats, així com de més persones immigrades.

CONCLUSIONS FINALS

Aquestes són les principals conclusions que han sorgit al Seminari:

La diversitat cultural està poc i mal representada als mitjans de comunicació. Cal una major presència de persones diverses culturalment, així com professionals sensibilitzats amb aquesta qüestió.

Quan les persones diverses culturalment són fonts d'informació ho són per aquesta característica, i no per la seva expertesa en un àmbit. Cal que siguin fonts d'informació i que se'ls doni veu com a persones expertes.

La diversitat cultural es presenta d'una manera estigmatitzada i vinculada al conflicte. Cal trencar amb la relació entre diversitat i conflicte.

Tot i el gran ventall de recursos disponibles i molt necessaris (manuals, codi deontològic, guies...), els i les professionals no els acostumen a seguir i no es fa un bon ús del llenguatge. Cal no etiquetar, convèncer que l'empoderament de les minories a través dels mitjans és rendible i utilitzar els recursos existents.

El mal tractament periodístic reforça estereotips, ens allunya, invisibilitza l'essència de la persona, crea alarma social i problemes de convivència i acaba generant exclusió, marginació, racisme i xenofòbia. La comunitat musulmana és la més malparada en percepció social.

QÜESTIONARI D'AVALUACIÓ

28 persones han omplert el qüestionari d'avaluació del Seminari, responent les següents qüestions:

Com valores globalment l'organització del Seminari?

Mitjana	9,2

Els debats han estat rics? Del 0 al 10, com els valoraries?

Mitjana	8,5

En quin nivell consideres que les eines aportades -a la carpeta, als debats..- poden ser útils per afavorir un bon tractament informatiu de la diversitat cultural?

Mitjana	8,3

En quin nivell s'han detectat les necessitats existents per afavorir un bon tractament informatiu de la diversitat cultural?

Mitjana	8,4

Participaries en un segon seminari de retorn del primer i plantejament de nous reptes?

Sí	100%
No	0%

Deixa'ns les teves aportacions, comentaris i suggeriments!

12 persones han respost aquest punt. Han comentat que és una activitat "educativa" (1), "totalment útil" (1), "molt interessant" (3), una "iniciativa molt bona, ja que és important comptar amb espais de debat i d'intercanvi de coneixements com aquest" (1), amb un "tracte molt bo dels temes tractats i exposats" (1), que "genera inquietuds i reconforta compartir temps amb gent tan responsable i conscient" (1), que ha faltat un debat darrere la ponència (2), que es podria fer amb més periodistes i experts (2) i amb "menys presència institucional" (1), que "s'haurien de repetir jornades com aquestes" (1) i que cal una participació més diversa (5).

LLISTAT DE PONENTS O DINAMITZADORS/ES

Per ordre alfabètic.

Amad Hussain Sultana. Periodista català d'origen pakistanès, Va començar traduint i subtitulant al català l'Info urdú, com a col·laborador en el programa *Info idiomes* de Barcelona Televisió, al mateix temps que participava en altres activitats d'entitats com ATP Associació de Treballadors Pakistanesos, Associacio de Dones Pakistanesas ACESOP, SAHA, Casa Àsia i Nous Catalans, que estaven duent a terme projectes per a la inclusió de persones nouvingudes a

Catalunya. Preocupat sobre les dificultats d'aquesta inclusió, va començar a col·laborar i participar com a presentador i/o analista a Radio Pakcelona *La vida és un viatge*, Radio 4 Cel Obert, Tv3 -*30 minuts, Matins de Tv3, Tvist, Millenium, Bondia Catalunya, el Club* i *Un lloc Estrany*.-

Carles Solà Serra. Vicepresident de la Mesa per a la Diversitat en l'Audiovisual. Llicenciat en Periodisme. És autor i coautor de nombrosos reportatges per als programes *Actual* i *30 minuts* i ha participat en els equips d'enviats especials arreu del món. Excap de la Secció de Societat d'Informatius de Televisió de Catalunya. Actualment dirigeix el micro-espai *Tot un món* sobre immigració i diversitat cultural que s'emet els dissabtes i els diumenges a TV3. Membre de la Comissió per la Diversitat de TV3.

Marco Flores Sánchez. Periodista, nascut al Perú. Resideix a Tarragona des de l'any 2005. Especialista en temes d'immigració i drets humans. Presenta el programa *La Estación del Sur* a la ràdio Sant Pere i Sant Pau de Tarragona. Activista d'Amnistia Internacional -grup Tarragona-.

Marta Muixí Casaldàliga. Llicenciada en Periodisme i especialitzada en cobertura mediàtica de conflictes i gestió de les migracions. Membre de la Mesa per a la Diversitat en l'Audiovisual, de l'Observatori de Cobertura de Conflictes de la UAB i del Consell Assessor del programa de TV3 *Tot un món*. Redactora, entre altres, de la recerca "Cobertura televisiva de propostes polítiques sobre immigració" i del capítol "Context institucional a l'espai euromediterrani: anàlisi de l'actual escenari d'estratègies i polítiques entorn de la gestió de les migracions" de la publicació Fronteres en moviment. Assessora de l'adaptació catalana del llibre *Couvrir les migrations, titulada Corresponsals de les migracions. La cobertura d'un fet global.*

Patrícia Gabancho i Ghielmetti. Escriptora i periodista, nascuda a Buenos Aires. Viu a Barcelona des de l'any 1974. Treballa en activitats de difusió cultural i exerceix l'anàlisi política en tertúlies audiovisuals i en col·laboracions periodístiques. És autora de nombrosos llibres sobre cultura, política, societat, història i urbanisme de Catalunya. L'any 2000 va publicar una reflexió inicial sobre el fenomen de la immigració amb el títol "Carta oberta a la societat catalana sobre la immigració", en la que, a més a més de la investigació periodística, explicava la pròpia experiència migratòria.

Xavier Giró Martí. Professor de periodisme polític a la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva investigació es centra en els mateixos camps que el Màster que codirigeix "La Comunicació dels conflictes armats internacionals i dels socials". Els seus estudis més recents han estat: "Cobertura de la utilització política de la immigració a Vic", "Badalona i Lleida" (amb la Marta Muixí); "Anàlisi de la cobertura del conflicte a Seat per l'Audi Q3" (amb la Iolanda Parra i el Sergio Picazo) i "La retallada social del govern espanyol a les tertúlies matinals de TV3", Catalunya Ràdio i RAC1 (amb l'Oriol Andrés). Va ser cap de política espanyola al Diari de Barcelona, cap d' informatius a A3TV a Catalunya i redactor en cap de El Viejo Topo.

Zulma Sierra Bedoya. Periodista colombiana, radicada fa deu anys a Espanya. Va treballar com a editora per a Catalunya del setmanari Latino, on es va especialitzar en temàtiques relacionades amb immigració. Actualment, treballa com a periodista freelance per als diaris colombians El Tiempo i El Colombiano; per a la revista de la Cambra del Comerç del Perú i per a pàgines webs com Lexdir i Emagister.

LLISTA DE PERSONES RELATORES

Diverses entitats, institucions i persones a títol individual han col·laborat al projecte voluntàriament fent les relatories dels grups de debat.

- A títol individual. Meritxell Parera.
- Ajuntament de Barcelona. Programa bcn interculturalitat. Rafa Besoli.
- Associació Catalana per la Integració d'Homosexuals, bisexuals i transsexuals Immigrants (ACATHI). Javier Sanhueza i Rodrigo Araneda.
- SOS Racisme. Mar Carrera.

SERVEIS EXTERNS

Mescladís és un projecte social que té com a missió contribuir a l'acomodació de persones immigrades i persones autòctones a través d'iniciatives educatives que promouen la cohesió social i iniciatives econòmiques que faciliten la inserció sociolaboral. www.mescladis.org

Kokoro Centre (Sandra Aurora Muñoz)
Kokoro és una entitat composta per un grup d'artistes educadors/es i terapeutes que treballen utilitzant les arts escèniques i la música com a eines educatives i terapèutiques. Els seus àmbits d'intervenció són dins l'educació, la cultura i la salut.

ANNEX. LLISTA DE PARTICIPANTS

	NOM I COGNOMS	MITJÀ DE COMUNICACIÓ	PROFESSIÓ
1	Albert Forcades		Assessor iesMED
2	Albert Muñoz Pérez	Barcelona Televisió (BTV)	Periodista
3	Alfredo Cohen		Comunicador social i periodista
4	Ana Lorite Castro		Periodista
5	Anna Montero		Periodista
6	Anna Navarro		Estudiant educació social
7	Anna Palou Solé	Ràdio Rubí	Periodista
8	Dayon Moiz	El Periódico Latino	Comunicadora social
9	Eduard Soler	Qiduo Comunica	Periodista
10	Emili Salas i Moncayola	BTV-Sants-Montjuïc	Telecomunicacions
11	Fatima Sounssi		Promotora d'actes interculturals

12	Gisela Carolina Rusteholz	Boca Ràdio	Estudiant- Economista
13	Ibai Sans Urbieta	LaTele	Grafista multimèdia
14	Isidre Ramos Orihuela	TVE-Catalunya	Periodista
15	Jawad Hussain Sultana	Radio pakcelona	Estudiant
16	Jéssica González		Comunicadora social
17	Jesús Martínez Fernández		Reporter freelance
18	Jordi Esteban Calm		Director projecte Xerrem (CAL)
19	Jordi Molina	Zona Sec	Periodista
20	José A. Castillo Ruiz		Gestor cultural
21	Juan Alberto Pérez Díez		Premsa i ràdio Religiós
22	Khristian Giménez Màrquez		Treballador social comunitari
23	Kira Bermúdez		Coordinadora d'equip Programa BCN Interculturalitat
24	Latifa El Hassani		Periodista (Ass. Nous Catalans)
25	Lola López		Antropòloga
26	Lourdes Meroño	Ràdio Banyeres	Directora de Ràdio Banyeres i Mitjans de Comunicació
27	Ma. Lluïsa Erill i Albajès		Professora
28	Marc Querol Pio	Ràdio Silenci	Director de mitjà de comunicació
29	Marifé Calderón Paz		Tècnica responsable del Programa BCN Interculturalitat i Transversalitat de l'Ajuntament de Barcelona
30	Miquel Esteve i Brignardelli		Comissionat d'Immigració i Acció Comunitària
31	Montse Ros i Serra		Directora associació
32	Nilo Robles Camacho		Enginyer industrial
33	Núria Esterri		Tècnica al Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta
34	Núria Vidiella Badell		Administrativa jubilada
35	Oleguer Forcades	Sants 3 Radio	Comunicador
36	Olga Palomar Simal		Funcionària
37	Oriol Puig Cepero	HispanTv	Periodista
38	Paulina Kostadinova Kamburova		Periodista freelance
39	Queralt Gómez	Sants 3 Ràdio	Periodista
40	Rafael Crespo Ubero		Historiador i antropòleg
41	Raquel Ligero		Periodista
42	Ricard Busqueta	Sants 3 Ràdio	Comunicador
43	Silvia Buosi		Estudiant
44	Xavier Lumbiarres Féraud		Físic
45	Xavier Montsserrat	Ràdio Banyeres	
46	Yolanda Riera Fernández		Tècnica social de l'Ajuntament de l'Hospitalet

Organitzat per:

secretariat
TAULA INTERCULTURAL

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de Barcelona
Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social i Família
XARXA BCN antirumors
Casinet Cotxeres
Col·legi de Periodistes de Catalunya
Federació de Mitjans de Comunicació locals de Catalunya
la xarxa comunicació local
Mesa per a la Diversitat en l'Audiovisual